

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres : 28. oktobar. 2004.

Izveštaj : Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Jovica Kresović, je na početku svedočenja rekao da je pre rata živeo u Vukovaru, gde je imao lokal, koga su Hrvati tokom maja i septembra 1991. godine gađali. Kresović je naglasio da je pored toga hapšen, pa je sa Petrove Gore pobegao u Negoslavace, a potom za Šid, gde ga je mobilizovala Mitrovačka brigada. Pošto je bio rezervni oficir veze, postavljen je na mesto komandanta Negoslavačkog bataljona sa 19 godina. Svedok je istakao da su pripadnici tog bataljona bili «ljudi iz sela i izbegli Vukovarci» i da je ukupno bilo između 380 i 400 ljudi. Svedok Kresović je dodao da su niže formacije u bataljonu bile čete. Nakon što je smenjen sa mesta komandanta bataljona na nekom zboru građana, svedok je, po sopstvenim rečima, ostao u komandi Mitrovačke brigade.

Svedok Kresović je rekao da je na Ovčaru otišao na dan pada Vukovara, 18.11, ili dan nakon tog, da bi potražio roditelje. Po njegovim rečima, on je tamo otišao sa Dukićem, a verovatno i sa Božičkovićem, Čapom i Krivim. Opisujući situaciju koju je zatekao na Ovčari, svedok Kresović je rekao da je kada je stigao tamo još uvek bilo sunce, da je sa desne strane video prazne autobuse, jedne iza drugog, dok su iz poslednjeg autobusa još uvek izlazili zarobljenici. Pored toga, rekao je da je video špalir kroz koji su prolazile osobe iz autobusa i nakon toga odlazile u hangar. Po njegovim rečima, na Ovčari je bilo dosta ljudi, vojnih i civilnih automobila. Na ulazu u hangar su stajali vojnici, koji nisu dozvoljavali da bilo ko uđe, a ljudi koji su bili ispred su bili u različitim uniformama. Istakao je kako je kada se približio hangaru, video unutra zarobljenike, okrenute leđima prema zidu, kako prilaze stolu gde ih upisuju. Svedok je rekao da je video optuženog Vujanovića s leđa, da je bio u kožnoj jakni ili uniformi, a da iz druge priče zna da je imao šešir. Kresović je istakao da je video i optuženog Lančuzanina, dok je za Bulića rekao da ga je video na Veleprometu, a verovatno i na Ovčari. Naglasio je da je u hangaru među zarobljenima prepoznao Sinišu Glavaševića, koji je bio okrenut licem prema zidu, i dodao da je u špaliru bilo pet ljudi sa jedne i pet sa druge strane, da su se čuli povici i da je video šamare. Svedok je rekao da poznaje svedoka Dukića, da ga je video na Ovčari i razgovarao sa njim. Po njegovim rečima, svedok Dukić se potom negde izgubio, a kasnije ga je koliko se seća povezao do Veleprometa. Na pitanje da li poznaje drugog svedoka saradnika, svedok Kresović je rekao da ga poznaje, ali da nemože sa sigurnošću reći da ga je video na Ovčari. Dodao je da mu je taj svedok saradnik rekao kako će kazati da ga je video na Ovčari. Svedok je rekao da je na Ovčari video vojna vozila, pitzgauere i vojne policajce, ali da nije video oficire JNA.

Svedok Predrag Šapić je na početku naveo da je u jesen 1991. godine bio rezervista u četi vojne policije 80. motorizovane brigade, koja je bila smeštena u Negoslavcima od 07. ili 08. oktobra 1991. godine, a da je komandant njegove jedinice bio potpukovnik Vojinović, dok je komandir čete bio kapetan Dragan Vezmarović. Objasnjavajući kako je došlo do toga da ode na Ovčaru, svedok Šapić je rekao da je tog dana bio u Njemcima sa Trifunovićem i jednim kapetanom. Po povratku u komandu zatekli su samo dežurnog i primili poruku da odmah krenu

na Ovčaru, pošto se tamo “nešto događa.” Po njegovim rečima, na Ovčaru su otišli Trifunović i on nakon što im je to naredio kapetan Vezmarović. Svedok Šapić je naglasio da su, kada su stigli na Ovčaru, videli veliki broj ljudi, teritorijalce, zarobljenike, vojnu policiju. Kapetan Vezmarović je naredio da svi osim vojnih policajaca izađu iz hangara, što je i učinjeno, da bi ubrzo nakon toga (15-20 minuta) došlo naređenje da se vojna policija povlači u Negoslavce. Šapić je rekao da je na Ovčari bilo njegovih starešina, i istakao da su tamo bili kapetan Dragi Vukosavljević i kapetan Dragan Vermazović. Naglasio je da se jako uplašio na Ovčari, s obzirom da je tada imao 20 godina. Po njegovom sećanju, Trifunović i on su na Ovčari stali uz kapetana Dragog Vukosavljevića, pošto je takva bila procedura, iako nije bilo potrebe za njegovim obezbeđenjem. U vezi njegovog ranijeg iskaza datog pred istražnim sudijom, da je bilo svađe i guranja između teritorijalaca i vojske, Šapić je rekao: “Tako je nešto bilo... jedan teritorijalac ga je (Vukosavljevića) odgurnuo rukom i rekao: “Šta je matori, čiča? Da ih nisi ti zarobio? “ Vukosavljević se nakon toga, po rečima Šapića, povukao. Svedok je rekao da je zajedno sa Trifunovićem stajao na vratima hangara, da je okolo bilo gužve, a da su unutra bili zarobljenici i teritorijalci. Nastavljajući svoje svedočenje, Šapić je rekao da nije siguran da li su posle Ovčare prvo otišli za Negoslavce, pa potom u LARD, ali su uglavnom poslali da obezbeđuju zgradu te jedinice i tamo proveli celu noć. Po njegovim rečima, zgrada LARD-a se nalazila 150 metara od hangara. Naglasio je da je prilikom boravka u toj zgradi, dva ili tri puta čuo vozilo za koje je zaključio da je traktor, a da je nakon određenog vremena čuo i tihu pucnjavu. Kada je ujutro došlo vozilo po njih, svedok je video da u hangaru nije bilo nikoga, dok je preko puta hangara, ukoso, video jednu žutu čizmu. Svedok je rekao da je na Ovčari bilo 15, 20 ili 30 ljudi koji nisu bili pripadnici JNA, koji su nosili brade i imali šarene uniforme. On je istakao da se seća kako je jedan od tih imao kožni šešir na glavi. Svedok Šapić je potom rekao da je sa Trifunovićem poslat na obezbeđenje LARD-a, zato što je to tražio komandant te jedinice Marček, koji se plašio da njega neko ne napadne.